

DE DÖDA SKEPPENS Ö.

Kärleksroman från det äventyrsfyllda Sargasso-havet

Crittenden Marriott.

Översättning av ANNA HAMILTON-GEETE

(Forts. fr. föreg. nr.)

— F-n ta er! mumlade han histert. Samerligen borde jag inte ta er på ordet och låta er dränkas som en rått i silt! Men jag kan inte. Seså!

Klirrandet av en nyckel och slarmandet av fallande länkar antyde att handbojorna blivit lossade.

— Ni är fri nu, tillade han kort. Men Gud nåde er om ni försöker rymma igen — då blir det som sörjer för att ni inte går miste om den döda som ni säger er vara så likgiltig för Kom nu.

— Howard svängde benen över kojans kant och reste sig.

— Ärligt spel, sade han kort. Gå förut, jag följer.

Jackson trevade sig hastigt fram genom korridorerna och upp för den snedvända trappan. Uppkommen på däck såg han sig omkring med en hastig blick och vände sig därpå i raseri mot den andre.

— Seså där ja! röt han, nu har ni ställt vackert för oss båda med er förfördla parlamentarierade.

Däcket låg tomt och översgivet — icke en levande varelse synades till, men några famnar längre bort, knappast synliga i grynkens svara ljus, vraktes tväna av fartyget tungt lastade båtar upp och ned bland vågorna. Avståndet som skilde den närmaste från ångaren ökades för varje ögonblick, medan detektiven strödde efter den med giriga blickar.

— Där går vår sista utväg till räddning! mumlade han.

Howard iakttog med lugn och kritisk blick det hela.

— Ah, vad det beträffar så — sade han. — Om den där båten var en enda utsikt till räddning, så var den då egentligen inte många styver värd. Seså Jackson, krya upp er. Se på mig och fatta mod. Vet ni inte att den som är dömd att hängas aldrig kan drunkna? — Det är ju så ordspråkligt sägert. Tack vare mig, så skall ni väl se att ni ändå till sist kommer välbehållna till hustru och barn — ja, ni har naturligtvis hustru och barn; det har ju sådana som ni ju alltid.

— Hallå killen. Vem har brett er ta hustru mins namn på era syndiga läppar?

— Titta! — nå vad var det jag sade?

Hålen blåsanerde ett ögonblick på toppen av en ofantlig våg, tog därpå ett språk framåt, störtade med svärande fart ut för den vitkummande sluttningen och borrhade försvunnit i blått, skyhögt avallande vattenberg. Därpå var den försvunnen. De båda männen på ångaren däck strändade sina ögon till det yttersta under flera minuter, men icke en varelse, levande eller död, visade sig mera bland de framvirlande böljorna.

Slutligen slappnade den spända uppmärksamheten, med vilken Howard hållit blicken fäst på vattnet.

— Nå, anmärkte han välstånd — medge nu att jag räddat ert liv, Jackson. Jar hoppas ni är god och gör mig bieder under de minuter eller så som ni antagligen ännu får behålla det.

Den andre strödde halvt bedövad på honom.

— Susan — Susan ville inte att jag skulle resa, mumlade han. Hon sade att jag inte skulle komma tillbaka.

Rösten dog bort i en vissning.

Howard såg på honom och hans läppar krocktes en smula förakfullt — men han sade intet, utan vände sig ännu en gång åt det håll där båten försvunnit.

I nästa ögonblick spratt han häftigt till o. såg sig hastigt omkring. Hans blick föll på ett livbälte, som sköjts upp av den sista våg som bröt sig vid hans fötter och som fastnat i den sönderslagna kajutdörren. Blixtnabbt ryckte han det till sig och trädde det på sig, faste lika hastigt ett rep. Under sina armar och stack andra ändan i den ännu nästan medvetelose detektiven händer.

— Seså — vakna upp nu, människor! — befälde han kort. Vakna upp och visa vad ni duger till!

Jackson strödde på honom, allt jämnt ur stånd att kunna fatta något.

— Var —? Vad —? Har —? stammade han.

— Vakna upp, säger jag! — Ser ni inte att detta är en kvinna?

Då han såg att Jackson började fatta, steg Howard fram till reilingen och stod där i spänd väntan på nästa framrullande våg. Då den kom, båknade på sin spets något som mera likade en gemombilt vitt trasa än ett människligt väsen, gjorde han ett tecken med handen åt detektiven.

Hälsa Susan! ropade han, i det han störtade sig i havet.

— Kaos. Dessa rasande vågor hade löst form, tycktes icke lyda några lagar; allt var som en sjudande kittel i vilken han hjälplöst kastades hit och dit, vraktes upp och ned, sögs under och hävdes upp igen, till dess han förlorat varje aning om den riktning i vilken han borde simma.

Det fanns knappast en möjlighet bland tusen att han skulle lyckas få tag i kvinnan; knappast en miljon dels möjlighet att han skulle kunna rädda henne om han och verkligen fick tag i henne — det insåg han i samma ögonblick han befann sig i vattnet. Här berodde allt endast på den blinda slumpen — vilja och förstånd voro lika maktlösa.

Det orimliga inträffade emellertid. Då han slog ut med armen, träffade den en annan kropp och slöt sig instinktligt, med krampaktig styrka, om densamma. Han hade flickan om livet och höll henne fast... för övrigt gjorde han intet försök att uppnå fartyget, var knappast längre medveten om någon tanke eller avsikt — varje sammanhängande tanke var omöjlig i detta kokande helvete.

Han kämpade för livet, men halvt omedvetet, nästan mekaniskt. Det enda varom han var fullt medveten var att han icke fick släppa kvinnan — han höll henne fast, även då andedräkten nästan förgick honom och hans svindlande hjärna icke längre förmådde fasthålla en tanke.

Något, han visste icke vad, tycktes fatta honom om livet och draga honom tillbaka — omedvetet slöt han armen ännu fastare om den medvetelose gestalten då vågorna icke längre tycktes vilja bära dem.

Kratsch! — han tröttnades av ett våldsamt slag men själva smärtan tycktes återvända honom till medvetande och besinnning. Innan han kunde företaga något, fräste åter de ryddande vågorna omkring honom, fortfarande både syn och hörelse — men då vattnet än en gång drog sig tillbaka, förstod han vad som hänt. Jackson höll på att draga honom tillbaka till fartyget — han hade slagit emot vare sig dess sida eller dess halvt över svimmande däck.

Det var dicket! — Lovad vare en nådig försyn, det var verkligen dicket! — Tack vare det fasthållande repp hade den sista vågen vräkt upp Howard och det bytte han lyckats undanrycka händerna från detektiven fötter. Jackson gjorde ännu en sista kraftig ansträngning för att icke släppa med av den tillbakarullande vågen — därpå drog han de båda åtminstone för tillfället räddade längre upp på det torra.

Howard öppnade ögonen.

— Sade jag er inte — sade jag er inte att jag inte kunde drunkna? — flämtade han innan han åter förlorade medvetandet.

FJÄRDE KAPITLET.

De räddade.

Det dröjde länge innan Frank Howard återkom till fullt medvetande. Han öppnade ögonen och lyfte litet på huvudet, men låg för övrigt stilla under det att han med en nästan smärtsam ansträngning sökte finna sig till rätta i den främmande värld som omgav honom. För övrigt låg han så fast inkliad mellan en sönderslagen ventill och en skylighlucka att det endast var med svårighet han slutligen lyckades resa sig i sittande ställning och med några dimmiga ögon se sig omkring.

Han var ensam på dicket och det slog honom genast att detta antagligen en betydligt skarpare lutning än det haft tidigare på morgonen. Förmodligen hade ytterligare ett av vattentäta skotten givit vika, ännu ett av rummen hade fyllts av vatten och fören hade följaktligen sjunkit ännu djupare.

Men aktorn hade i stället ytterligare höjt sig, så att vågorna visserligen bröto sig mot dicket men icke längre sköljde över det. För övrigt hade börjornas raseri betydligt lagt sig — möjligen dämpat av den tätt hoptrasslade matta av gult sjögräs som överallt täckte vattenytan.

Han reste sig med uppbyggande av sina yttersta krafter, i det han krampaktigt höll sig fast vid ventilen.

— Sakta i bakarna! mumlade han för sig själv. Om jag skulle råka åka kalkbacke ner i vattnet, där, så kommer jag nog inte upp igen med det första. Han sträckte ut handen och ledade märkte till att den darrade. San-

neligen känner jag mig inte så stark som en barnunge.

Hans hjärna klarnade så småningom; minnet började återkomma, havet och fartyget upphörde att snurra omkring och allt återtog sin rätta plats. Han såg upp mot himmelen — den var fortfarande molnbetäckt, men sedan hade tydligen i det närmaste nått sin middagshöjd.

Minst sex timmar anmärkte han halvt för sig själv. Mätte allt ha blivit grundligt mörbultad, då jag kunnat ligga medvetelös så länge! — Nå, om det här gamla skrovet kunnat hålla i sig i sex timmar, så ser jag inte, varför det inte skulle kunna hålla sig fört i hur länge som helst egentligen. Men —

Fran såg sig forskande omkring. Så långt hans blick nådde var hela havets yta täckt av den flytande tången — så tjock och snärjande att vraket i tros av den fortfarande rätt starka blåsten, nu nästan låg stilla.

Howard gav sina känslor luft i en åpen visning.

Sargasso-havet! utbrast han. Vi äro inne i det — ett gott stycke inne i det, så vitt jag kan se. Vem hade kunnat tänka sig detta! — Hans hjärna svindlade. — Men var tusan är Jackson? utbrast han helt plötsligt.

— Och var är kvinnofolk!

I samma ögonblick stack Jackson ut huvudet genom dörren till societetsalongen. Hans mörka ansikte var blekt och blicken erdig och irrande. Då han såg att Howard stod upprätt och var fullt medvetande, klarnade emellertid hans uttryck betydligt.

— SÅ, ni lever verkligen, anmärkte han litet brutert. Det vill mycket till för att ni vill vara somligt folk, efter vad det till tyckas.

Howard betraktade honom med en viss undran — häleningen var knappast sådan som han väntat sig.

— Ahja, gemälte han, det vill rätt mycket till — bland. Det behövs lite mycket för de stackars sataarna i den där båten, som ni gärna velat vara med i. — Var har ni flickan?

Jackson pekade över sin vänstra axel.

— Ligger därinne, upplytte han. Hon, — det var för resten duktigt gjort det där — tillade han efter ett ögonblicks tvekan, nästan motvilligt. Howard ryckte på axlarna.

— Bara ett val mellan två olika dödsfall, anmärkte han likgiltigt. Jag antog, att fartyget skulle sjunka, vilket ögonblick som helst och föredrog att dö som en karl — Hur är det med henne?

— Jo, andas gör hon, men mer är det inte heller. För hon har inte rört en lem sedan jag fick henne ombord.

— Nå, det är inte att undra på. Hon har knappast rättighet att leva, stackars kråk, efter vad hon gått igenom. Var har ni egentligen gjort med henne?

— Visste inte vad jag skulle göra. Jag bar in henne i salongen där, och lade henne på soffan och försökte hålla lite whiskey i henne. Men den kunde hon inte svälja, och hon såg för resten så hemsk ut att — men han tystnade, tydligen mera upprörd än han ville låtsas om.

Howard sträckte upp handen mot honom.

— Jag måste titta litet på henne, förklarade han. — Se där, jag känner mig allt en smula osäker på benen så, men om ni vill ge mig ett ordentligt handtag, så skall jag försöka kravla mig upp till er — så får vi väl se, vad vi kan göra, då vi slå våra kloka huvud ihop. Han grep den hand som Jackson räckte honom. SÅ — tag stöd — stadigt — står ni säkert nu?

Jackson nickade och efter ett par försök lyckades Howard, med uppbyggande av sina yttersta krafter att svinga sig upp i jämnhöjd med honom.

— Allt väl, anmärkte han. Ännu är det litet liv i en godskolev. Men a propos det, hur i Herrans namn lyckades ni få upp flickan ensam?

Jackson besvarade frågan med större livlighet än han hittills lagt i dag.

— Ja, dicket var inte på långt när så brant, då jag flyttade henne, upplytte han. Det satte sig på det här viset just då jag fått upp henne — jag tänkte vi skulle gå till botten med det samma, men det gjorde vi inte.

Howard steg in i sällskapsrummet, som nu gjorde föga skäl för sin benämning. I jämförelse med det klara dagsljuset därutifrån syntes rummet nästan mörkt och i första ögonblicket kunde han så gott som intet urskälla. Därpå uppfångade han en skymt av något vitt på den stora divanen mitt i rummet och trevade sig fram dit.

Det låg en flicka där — knappast mer än en hög tillskrynklande och våta kläder för ögonblicket. Endast hennes rika gudbruna hår visade honom en skymt av färg. Hennes ögon voro slutna, hennes läppar blekblå och kinderna så blodlösa, att det var svårt att tro, henne ännu vara bländad av levandens antal.

Trolden hade hon en gång varit vacker, kanske till och med skön — men havet hade med grymma händer sköjt bort allt som givit tuskraft

Farm och Hem.

SOLLJUSSET BEFORDRAR HÄLSA OCH TILLVÄXT.

En framstående veterinär har nyligen gjort ett intressant uttalande angående solljusets betydelse för våra kreatur. Han framhåller därvid, att det är de ultravioletta, osynliga strålarna i solljuset, som befordra hälsa och tillväxt. Men de få ej gå igenom en glasruta, de ultravioletta strålarna genomtränga ej glas. De framfyllas av detta.

Genom solljusets inverkan på huden tillföres kroppen energi. Vilka praktiska slutsatser kunna dragas härav? frågar han slutligen. Då vi veit, att de verkamma ultravioletta strålarna icke förmå genomtränga glas i våra fönsterrutor, och det sålunda visat sig, att solljuset icke under alla förhållanden är lika barmare sig det skiner i det fria eller passerar genom fönsterglas, så måste detta manna oss att så mycket som möjligt begagna oss härav, särskilt under vintern. Då det samma förkommer mera sparsamt, vad våra husdjur beträffar, så måste dessa bl-

och behag åt hennes utseende samt endast kvarlämnat den kvinnlighetens och ungdomens hjälplighet som väcker medlidande.

Howard drog djupt efter andan, medan han betraktade henne och hans sjael fylldes av ett slags plötsligt raseri. Nej, hon fick icke dö! — Han hade slitt henne ur havets armar — hon fick icke dö!

En massa ordliga föreställningar om vad som borde företagas vid liknande omständigheter korsade sig i hans hjärna. Han höjde sig ner över henne, gned hennes händer och hennes hals — slutligen lyfte han upp hennes huvud och satte Jacksons whiskeybutelj till hennes läppar.

Hon drog en djup suck och hela hennes varelse skakades av en våldsamt ryning. Ett par stora bruna ögon öppnades långsamt, stirrade en sekund medvetelst upp på Howard och slöt sig åter. Han lyfte ännu en gång hennes huvud.

— Drick! befälde han, i det han samtidigt höllde flickan mellan hennes halvöppna läppar.

Hon drog en djup suck och de stora ögonen öppnades åter — men den starka, brännande drycken framkallade ett krampaktigt hostanfäll, så kvävande och långvarigt att hela hennes kropp skakade och Howard började frukta att den hur han använt varit alltför kraftigt.

Det gick emellertid över och hon tyktes nu alltmera vakna till fullt medvetande.

Några ögonblick låg hon orörlig, ur stånd att fatta situationen och den belägenhet var hon befann sig. Därpå tyktes minnet plötsligt återkomma, och hon satte sig häftigt upp.

— Nu minns jag! flämtade hon. Ah, den förfärliga vågen —! — att se den dö vilttra sig ner, ner, ner... Men var är jag då egentligen? —

— Ombord på Q u e e n. — Forsök att vara lugn. Ni blir strax bättre.

Flickans ögon vidgades av förvåning.

— Ombord på Q u e e n! — upprepade hon halvögt. Ombord på Q u e e n? — Men... hur — hur har jag kommit hit igen? —

— Vågorna kastade upp er och vi lyckades få er ombord. Men nu är det bäst ni villar litet. Ni har lestat medvetelös länge.

Flickan såg allvarigt från den ene till den andre.

— Tack! sade hon sakta. Jag tackar er båda! — jag kan inte finna de rätta orden nu, men... de andra? — Blev ingen av dem? —

Hennes läppar rödde sig, men hon förmådde ej yttra mer.

— Ni är den enda som blev räddad av dem som befunno sig i samma båt som ni, sade Howard stilla. Om de andra båtarerna öde vet jag ingenting.

Flickan dolde ansiktet i händerna.

— Ah, de stackars människorna! — snyftade hon. De stackars, stackars människorna!

Därpå strök hon hastigt tårarna ur ögonen och reste sig upp, i det hon stödde sig mot soffans ryggstöd.

— Jag är miss Dorothy Fairfax, sade hon med en viss ungdomlig, behagfull värdighet — och ni? — Hon såg åter frågande från den ene till den andre.

Om Howard tvekade en sekund, så var den så kort att ingen av de andra märkte det.

— Detta är detektiv-konstapel Jackson, antilligt vill hemliga polisen i New-York, sade han med stadig röst, och jag är löjtnant Frank Howard — hans färg.

— Frank Howard! — Inte — inte —

— Jo — just han.

— Min Gud —!

För första gången i sitt liv svimmade Dorothy Fairfax. (Forts.)

Stark köld i Paris har rikt under julhelgen. Sex personer ha därunder frusit ihjäl.

bringa en vitaminhaltig föda som er sättning för solljuset under vintern. Moderna, ty det hjälper ej att anbringa stora fönsterrutor i ställarna. Skola ungdomen undgå nedstättning i den normala tillväxten och besparas sjukdom; så måste de antingen erhålla en vitaminhaltig utfodring eller också undgå utalappas i det fria för att utsättas för bestrålning, då solen någon gång sticker fram mellan molnen. Beskränningen behöver icke vara så länge, endast 15-20 minuter dagligen, och under denna korta tid utsätts djuren icke för någon starkare avkyllning, som kan inverka skadligt. Utrymme för behövlig motion bör dock finnas, ty rörelsen spelar även en stor roll för hälsans bevarande. Den kostnad, som anordnandet av lämpliga rastgårdar utanför ladugården för med sig, betalas i hög mått genom ungdomens snabbare tillväxt. Sker så behöva vi icke längre se småväxta och efterblivna smått genom raktits vanställda smågrisar och kalvar. Så snart smågrisarna bliva så stora, att de frött kunna röra sig, böra de erhålla tillfälle att springa ut i rastgårdarna, utsatta för det fria solljuset. Var och en torde kunna göra sig en föreställning om, vad detta betyder i ekonomiskt hänseende för den nu så viktiga och kostnadsbringande svinaveln och för resten för all rationell djuruppfödning.

Tilläggs kan att betesgård är välgodade och på grund därav rikt avkastande beten naturligtvis har sin stora betydelse för våra kreaturs hälsa, samtidigt som en värdfull tillgång av billig föd utnyttas. Erfarenheter från skilda håll vittna nämligen om betesdriftens stora betydelse vid förhållandet av jordbrukets ekonomi.

HENGORING AV LADUGÅRDEN. Gör rent på alla sätt! Bort med spindelväv, damm, flugor och alla slags parasiter etc. Grip ihjäl därmed antligen, ty huset har kanske aldrig varit rengjort i grund!

Ické endast vanlig rengöring. Desinficera jämväl! Du motverkar därmed smittosamma sjukdomar, såsom tuberkulos, epidemisk kastning, kalvdiarré o.s.v. Skrapa och rensa, (med skyffel, kvast och andra verktyg) golv, rämnor, foderbord, stolpar, nångr och tak. Borskrafta så allt avskradet och tvätta de delar av huset, som äro djuren närmast (även väggarnas nedre delar) först med soda-lösning, så att smutsen löses, sedan med 1 ex. 5 proc. lyslösning eller med karbolsyrelösning (100-125 gram på 2 1/2-3 liter varmt vatten). Stäng sedan alla öppningar och bränn svavel i en gyttja inom ladugården; öppna efter 10-12 timmar. Gör dörtrar och fönster, så att avvärlångorna må utströmma. — Gör detta helst en gång om året! Tiden härför är närmast förtur inställningen från betet. Kostnaden är ringa, högst 70-75 Öre pr djur.

Frisk luft och ljus! Och absolut rent vatten! Ärend, inga ruttande ämnen i det! Rensan brunnen ofтары och led ej orenlighet in i den, utan från den.

(För Lantmannahem)

GODA RAD.

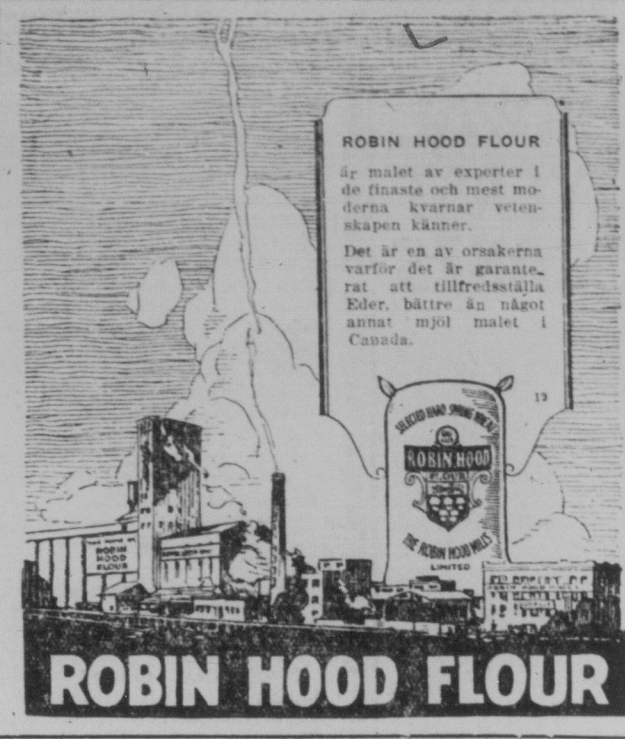
Föröka bensinfläckar på polerade möbler kunnig, om de genast tvättas av med kallt vatten; försvinna helt och hållet, i annat fall framkalla de vita fläckar på den polerade ytan.

Pianotangenter, som blivit gula, kunna puttas med litet sprit, som hålles på en mjuk lapp, med vilken var ett tangent gndes omsorgfullt. Efteråt rengördes tangenterna med ett mjukt sämskittin.

Flickar av fennisa på tvätt- och ylletyger kunna borttagas, om de ingindas omsorgfullt med terpentinsprit. Efteråt tvättas fläcken med tvål, varpå den sköljes väl i flera omgångar vatten. Tyget strykes, medan det ännu är fuktigt. På siden bör man med stor försiktighet taga bort fennisfläckar med bensin.

Barnstrumpor, vilka slitas mycket särskilt på hälen, hålla längre, om man med stopparn i samma färg som strumpan trår fram och tillbaka över hälen med stopptyget, innan strumporna användas. Gör man detta med alla nya strumpor, kommer man till sin glädje att få erfara, att man icke så ofta behöve taga fram stopptyget.

Fönsterväxter bli, liksom allting annat i ett boningsrum, fort dammiga. Men under det att möbler och alla andra föremål dagligen aftorkas och hållas fria från damm, så fönsterväxternas ofta så många dagar i sträck med dammiga blad, då man inte har tid att bära ut dem och skölja över dem. Ett gott råd är därför att för tillhjälp av en lätt färderviska eller en mjuk tygbild dagligen vifta bort dammet från bredhålliga växter och sålunda befria dem från detta obehag, som kommer växten attvannivas.

ROBIN HOOD FLOUR

Äre malet av experter i de finaste och mest moderna kvarnar vetenskapen känner.

Det är en av orsakerna varför det är garanterat att tillfredsställa Eder, bättre än något annat mjöl malet i Kanada.

ROBIN HOOD FLOUR

DIVERSE.

PRIVILEGERAD AV STATEN

Lär Engelska

genom den enda svenska

Korrespondensskolan i Amerika och enda med svenska lärare med statsexamen som språklärare.

I fall Ni blott väntat hur lätt, fort och billigt Ni kan lära god grundlig och korrekt engelska i Er: **EDWARD HEM** genom vår lagligt skyddade korrespondensmetod, så skulle Ni ej dröja en dag. Flera svenskar lära engelska genom vår korrespondensskola in i så god som ända i världen. Varför skulle ej Ni göra det samma? Vårt mål är att Ni ska kunna tala och förstå engelska och kunna skriva tydligt. Vi äro för detta ett erfarenhetfullt team som det bästa. Konstanta priserna äro för Er värda flera HUNDRETTAL DOLLARE. Tillbakavisa ej detta erbjudande! Skriv I DAG efter alldeles kostnadsfria, följande uppgifter och eventuella beödligade intyg om denna berömda lärometod. Adressera:

Svenska Korrespondensskolan
Avd. C. Red Bank, N. J.

AGENTER

Önskas överallt i Kanada för skandinaviska instrumentfirmer. Hög pris för upphärad av order. Skriv på skandinaviska språken till

Norwood Jeweler Store.
WINNIPEG, MAN.

ITALIENSKA DRAGSPEL

Vi tillverka och importera alla slags dragspel. De bästa i världen. Tio årt. Våra priser äro låga. Skriv till oss för katalog.

gen annan tillverkare. Kåpare erhålla gratis accreditationsbrev. Skriv efter karta till

RUATTA SERENELLI & CO.
Dept. 129
1014 Blue Island Ave. Chicago, Ill.

W. FINKEL

Expert urmakare och juvelerare

242 Logan Ave., Winnipeg.

25 Års erfarenhet. Allt arbete garanterat. Smeiell uppmärksamhet för gamla lands Klack. Order från lands arden ges prompt upp märksamhet.

GÖR ETT FÖRSÖK!

Alle slags försäkringar utbetalas. Lån på nya och förbättrade fastigheter till låga ränta.

EDWARD HAMMARSTRAND

C. H. McFAYDEN & COMPANY LTD.
9 väningen Paris Bldg. Winnipeg.

Jag skall storslagna värdera ett tillfälle att få försäkra Eder nu gällande försäkring eller ett ombesörja sådana nya försäkringar som behövs. Vi äro generalagenter för fyra av de bästa försäkringsbolagen.

JACKSON BROS.

Speceiellt uppmärksammas post-order.

JUVELAR- och GULDSEMADEFABRIKUR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Edmonton, Alta.
Tel. 1747.

KERR'S BEGRAVNINGSBYRÅ

Tel. 22 345, 22 346. Box 88 044.
120 Adelaide Street, Winnipeg.
Dag och natt. Vårrens körning i ambulansvagn.

Troner jag sett falla.

(Forts. fr. sid. 9.)

ken hon, enligt initierades påståenden, de senaste tjugo åren av sitt liv blott levat i ett rent vänskapförhållande. Hennes memoarer innehålla många andra beskrivningar på hov och furstar, men utrymmet medger ej ett utförligare referat av boken. Många gånger säger prinsessan Louise kloka och vackra ting om livet och om människor, hon mött, och ingenstans finner man uttryck av hat eller oforsönlighet, om hon också gör ganska hårt åt många av sina släktingar. För Belgien och belgiska kungahuset har hon dock övervägande vackra tankar.

Den som skriver dessa rader bodde åren 1921-22 en längre tid i Parkhotel Schönbunn i Wien. Där bodde och prinsessan Louise med greve Mattachich och en sällskapsdam. Dagligen såg jag då prinsessan Louise promenera i Schönbunn slottspark, där hon lyst som en stjärna vid så många hovfester. Oftast ensam, någon gång med sin sällskapsdam. Hon visade sig ytterst sällan tillsammans med greve Mattachich, men inom hon tellet kunde man iakttaga, hur den uppvaktade henne med den djupaste värdnad. Äv en händelse kom jag även att samtala med prinsessan, som på det älskvärdaste sätt berömdo den svenska hälsaktionen för Österrike. Prinsessan var då ännu en strålände

A.S. BARDAL BEGRAVNINGSBYRÅ

Begravnings ombesörjare punkt för punkt och till moderata priser

GRAVSTENAR
Tel.: 86 607
Bardal Box 848 Sherbrooke St. Orderföreståndare P. S. BARDAL

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

gliver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverke- och Industriarbetare, arbeteförjämster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

HELGE ANDERSON MAILORDER
Box 11 Winnipeg, Man.

C. H. NILSON

Dam- och herrskräddare
Största skandinaviska skrädderifabrik

Andra dörren från Main St.
208 LOGAN AVE.
TELEFON: 27 021
Winnipeg, Man.

skönhet med en verkligt konungslig gestalt, ett leende, som helt enkelt var förtrollande och ett ungts ansikte under det kritvita håret. En kunglig prinsessa i varje tum, om och hon hennes rytte blivit släpat i smutsen. Hon måste sedemera lämna Wien, där märken blev för het under hennes fötter och dog 1924.

Uträngnings av Bohus' fäste beräknas draga en tid av 15 år och kostar staten 30,000 kr. årligen.